



תת"ע 2675/05/22 - מדינת ישראל תביעות תעבורה תל אביב יפו נגד ליאור כהן פרד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2675-05-22 מדינת ישראל נ' כהן פרד

בפני המאשימה	כבוד השופטת שני שטרן
נגד הנאשם	מדינת ישראל תביעות תעבורה תל אביב יפו באמצעות ב"כ עו"ד חיים ביטון
	ליאור כהן פרד

החלטה

בפני בקשה לפסיקת הוצאות משפט כפי שיפורט להלן:

כנגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס, לפיה ביום 6.10.21 בשעה 09:03, רכב אופנוע על מדרכה, שלא לשם חצייתה כדי להכנס לחצרים, וזאת ברח' יגאל אלון ודרך השלום בתל אביב. זאת, בניגוד לתקנה 38(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

הנאשם הגיש בקשה לביטול הקנס, מלווה במסמכים, המלמדים, לשיטתו, כי לא ביצע את העבירה. משסורבה פנייתו לביטול, ביקש להישפט ובהתאם, הוגש כנגדו כתב אישום לביהמ"ש.

ביום 10.5.22 התקיים דיון הקראה.

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו וציין כי עת התקשר אליו השוטר להודיע לו על רישום הודעת תשלום הקנס, סבר כי התקשר לבשר לו שנמצא האופנוע שנגנב, ועליו דיווח, קודם לכן. כמו כן, טען כי הוא מצוי בביתו ומשכך, לא ביצע את העבירה.

כבר במועד הכפירה, הציג הנאשם צילום מסך במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, המציג אפליקציה המתעדת הצתת האופנוע לו מיוחסת העבירה, והמלמדת, לטעמו, כי בעת ביצוע העבירה, האופנוע היה כבוי.

המאשימה עמדה על האישום וביום 3.7.22 נשמעו ראיות הצדדים, אשר בסופן, זוכה הנאשם.



הזיכוי נשען על קשיים בהודעת תשלום הקנס ותיעוד העבירה וכן, על גרסתו של הנאשם, שנתמכה במסמכים.

בתום דיון ההוכחות ציין הנאשם: "הוצאתי פה ים של כסף על המשפט הזה". היתה זו דרכו של הנאשם, שלא היה מיוצג, לבקש כי יפסקו הוצאות לטובתו.

המאשימה, הגישה תגובה, בת 8 עמודים, אשר רובה המוחלט כולל פסיקה ואינה מפרטת מדוע לטעמה של המאשימה, היה יסוד לאשמה וכי הגשת כתב האישום היתה סבירה.

התגובה מתייחסת לפנייתו של הנאשם למפנ"א לביטול הודעת תשלום הקנס, אליה לא צורף אישור הגשת תלונה בגין גניבת הקטנוע הקודם.

ס' 9 לתגובה מציין כי במסגרת דיון ההוכחות, לא הציג הנאשם אישור הגשת תלונה קודמת למועד ביצוע העבירה.

דיון והכרעה

המסגרת המשפטית

הבקשה לחיוב המדינה בהוצאות מושתת על סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977:

"משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראיה בתי המשפט שלא היה יסוד לאשמה, או שראיה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אצרה המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשלה האשמה שמנהזכה, או בשלאישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדרה דין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982- בסכום שיראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובלרשאי בתי המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור."

החוק קובע שתי עילות לקבלת הוצאות ופיצויים מאוצר המדינה האחת, "לא היה יסוד לאשמה" והשנייה, כאשר התקיימו "נסיבות אחרות המצדיקות זאת", בשל אישום שהסתיים בזיכוי, או שבוטל בהתאם לסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

את גובה הפיצויים קובעות תקנות סדר הדין [פיצויים בשל מעצר או מאסר], התשמ"ב - 1982.

כבר בפתח הדיון אציין כי לטעמי, התנהלותה של המאשימה לא היתה סבירה, מרגע רישום הודעת תשלום הקנס ועד לתגובתה לבקשה לפסיקת הוצאות. ואפרט:

בעניין הקשיים העולים מרישום הדו"ח הרחבתי בהכרעת הדין.



מעבר לקשיים הראייתיים, כבר בשיחה הטלפונית בין הנאשם לשוטר, שאל הנאשם האם נמצא הקטנוע הגנוב. השוטר לא קיבל שאלתו ובתגובה סיים את השיחה. השוטר לא מציין בהודעת תשלום הקנס האם ניסה לבדוק במערכות האם אכן הוגשה תלונה בגין קטנוע נוסף.

בדין ההקראה, הציג הנאשם מסמכים, אשר בהכרעת הדין קבעתי כי הינם אותנטיים והיה בהם די בכדי להקים ספק סביר ומעבר לו.

המאשימה בחרה שלא לקבל מסמכים אלו ולהתעקש על הגשתם באמצעות נציגי החברות נותנות השירותים. ציפייה, אשר אינה סבירה בנסיבות התיק.

יתירה מזאת, הנאשם טען כי הגיש תלונה במשטרה בגין גניבת הקטנוע, קודם למועד ביצוע העבירה ואילו המאשימה התעקשה שיגיש מסמכים התומכים בטענה זו. זאת, כאשר המאשימה הינה בעלת המאגר בו הוגשה התלונה ויכולה, בקלות, לאשר או לסתור טענה זו. המאשימה בחרה שלא לבחון הטענה לעומק. גם כאשר ניכר היה כי הנאשם מדבר מדם ליבו.

לבסוף, גם **תגובת המאשימה בבקשה זו**, אינה סבירה ונשענת, בחלקה, על טענות שגויות. ס' 9 לתגובה קובע כי הנאשם לא הגיש לבית המשפט תלונה במשטרה בנוגע לגניבת הקטנוע, קודם למועד ביצוע העבירה. ואולם, הנאשם הגיש תלונה מיום 31.7.21, אשר הוגשה וסומנה **נ/1**.

בע"פ **1767/94 חגי יוסף נ' מ"י**, קבע כב' הנשיא ברק (כתוארו אז) כי הבחינה האם לא היה מקום להאשמה נעשה על פי המבחן ה"אם חומר החקירה שהיה בפני התביעה עובר להגשת כתב האישום היה מעלה אצל תובע סביר ציפייה כי יש בו ראיות לכאורה לבסס ההרשעה".

לטעמי, טרם הוגש כתב האישום לבית המשפט, על ידי תובע מוסמך, היה עליו, לברר לעומק טענות הנאשם. היה עליו לבחון טענת הנאשם, לכל הפחות, בנוגע להגשת התלונה. ודאי מקום בו הודעת תשלום הקנס עצמה, לוקה בחסר, ואין בה מספיק לבסס הרשעה כשלעצמה.

זאת ועוד, בתום דיון ההקראה, לאחר שמיעת כפירת הנאשם, ועד לשמיעת הראיות, היתה למאשימה שהות מספקת לבחון טענותיו וחומר הראיות. לו היתה נערכת בדיקה בנוגע למועד הגשת התלונה, יכול ודברי הנאשם בנוגע לאפליקציה המלמדת על מועדי הצתת האופנוע, היו נשמעים דבריו.

על המאשימה ונציגיה לזכור תמיד כי כותרת כתב האישום הינה 'מדינת ישראל'. המשמעות הינה, כי מדינת ישראל כולה, על כל משאביה ונציגיה המלומדים, מעמידה את הנאשם לדין.

על ידו של תובע, לרעוד, עת הוא מגיש כתב אישום. ולא מפחד, חלילה, שכן עבודת קודש הוא עושה, אלא,



מתוך החשש כי יחטא לאמת, או יעמיד לדין חף מפשע.

גם לאחר הגשת כתב האישום, לטעמי, יש להקשיב לנאשמים, אשר לעתים, אינם מלומדים, אינם מיוצגים ולעתים עייפים מהמאבק מול המדינה כולה על הודעת תשלום קנס בסך ₪ 250, המייחסת להם עבירה אותה לא ביצעו.

נדמה לי כי במקרה דנן, לא נעצרה המאשימה, בשום שלב, להקשיב לטענות הנאשם ולבחון אותן. שכן, לו היו נשמעים דבריו, הרי שתובע סביר לא היה מגיש את כתב האישום וקובע כי אין ציפייה לבסס הרשעה.

גובה הפיצוי

עיון בתקנות מגלה כי אין עוסקות במקרה בו הנאשם לא מיוצג. כמו כן, לא הוצגו בפני קבלות ואסמכתאות בנוגע לגובה ההוצאות.

(בעניין פסיקת הוצאות גלובליות, ר' רע"פ 960/99 מקמילן נ' מ"י, בעניין פסיקת הוצאות בנסיבות דומות של ברירת משפט, ר' תת"ע 10192-06-20 נועם יצחק אביטל נ' מ"י).

גובה הפיצוי המקסימלי בתקנות נועד לאזן בין הנזק שנגרם לנאשם, ובין האינטרס הציבורי והחשש להרתעת גורמי התביעה (ר' ע"פ 700/00 מאיר טוויל נ' מ"י, פד"י נו(4) 450).

אקח בחשבון את העובדה כי מדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט פשוט, על סך 250 ש"ח. יחד עם זאת, אין להקל ראש בעובדה כי עצם הגשת בקשה להישפט מהווה נטילת סיכון כי במידה ויורשע, יוטל עליו כפל קנס.

הנאשם התייצב לשני דיונים בעניינו, לרבות ניהול הוכחות וצירף אסמכתאות.

לאחר שבחנתי את הסכומים הקבועים בתקנות ואת הנזקים והטרחה שנגרמו לנאשם, יחד עם חוסר הסבירות בהתנהלות המאשימה, בניהול התיק עד תומו, נדמה לי כי סך של 2,000 ₪ הינו איזון ראוי אל מול גובה הקנס המקורי.

נוכח כל המקובץ לעיל, המשיבה תשלם למבקש סך 2,000 ₪ וזאת, לא יאוחר מיום 15.3.23.

המזכירות תעדכן הנאשם גם טלפונית.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.